

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/115/2022
Identifikačné číslo spisu:	1316216147
Dátum vydania rozhodnutia:	27.09.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:1316216147.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne V. N.Ž., narodenej X. P. XXXX, Bratislava (Ružinovský domov seniorov), Sklenárova 14, zastúpenej advokátskou kanceláriou KUTAN & PARTNERS s. r. o., Bratislava, Rajska 15/A, proti žalovaným 1) Q. Š., narodenému XX. V. XXXX, M. X. XXX, zastúpenému advokátskou kanceláriou L/R/P advokáti, s.r.o., Bratislava, Slávičie údolie 6, 2) V. J. M., narodenej XX. V. XXXX, K., Š. X, zastúpenej advokátskou kanceláriou ADVOKA, s.r.o., Bratislava, Komárnická 36, o zaplatenie 29.096,96 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 16C/223/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2021 sp. zn. 6Co/103/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaní 1) a 2) majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom z 26. júla 2019 č. k. 16C/223/2016-221 žalobu o zaplatenie 29.096,96 eura s príslušenstvom zamietol. Žalovaným 1) a 2) nepriznal nárok na náhradu trov konania. S poukazom na skutkové zistenia a právne závery považoval za dôvodnú námietku premlčania nároku vznesenú žalovanými v písomnom vyjadrení k žalobe a aj v konaní vo veci samej. Ďalšie skutkové okolnosti považoval za bezpredmetné a teda ich ani neskúmal, keďže nárok na vrátenie daru (odvolanie darovania) bol premlčaný.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podali odvolanie žalobkyňa a žalovaná 2). Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 30. novembra 2021 sp. zn. 6Co/103/2020: I. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku potvrdil, II. vo výroku o trovách konania rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanej 2) priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Vo zvyšnej časti (vo vzťahu k žalovanému 1)) zostal výrok o trovách konania nezmenený, III. žalovaným 1) a 2) priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %, IV. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie

po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Uviedol, že v prejednávanej spore súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie na zistenie skutkového stavu veci a v napadnutom rozhodnutí objasnil dôvody, pre ktoré už ďalšie žalobkyňou navrhnuté dôkazy nevykonával. Nestotožnil sa s námietkami žalobkyne, žeby zo strany súdu prvej inštancie došlo k procesným pochybeniam. S poukazom na vyššie uvedené rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Prípustnosť dovolania odôvodnila ustanovením § 420 písm. f) CSP. Súd prvej inštancie ako aj odvolací súd nesprávnym procesným postupom jej znemožnili uskutočniť jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces, keďže sa s dôkazmi ňou navrhovanými ako objektívne dôležitými pre náležité vyhodnotenie hrubého porušenia dobrých mravov nevysporiadali a ani ich nevykonanie neodôvodnili. Navrhla, aby dovolací súd zrušil rozsudky oboch stupňov súdov a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaní 1) a 2) vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobkyne navrhli, aby dovolací súd jej dovolanie zamietol.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Najvyšší súd, vychádzajúc z argumentácie dovolateľky nezistil splnenie predpokladov pre odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP; v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie (toto sa vydáva iba v prípade vyhovenia návrhu).

7. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

7.1. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

7.2. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil chyby vymenovanej v tomto ustanovení, ale rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

8. Žalobkyňa v podanom dovolaní namietala, že sa odvolací súd nevysporiadala s jej podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné a že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. K tvrdeniu dovolateľky, že sa odvolací súd nevysporiadala s jej podstatnými tvrdeniami uvedenými v

odvolaní, dovolací súd uvádza, že odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočným spôsobom vyjadril ku všetkým relevantným výhradám odvolateľky, ktoré boli právne významné a vyslovené nosné právne závery odvolacieho súdu nie je možné považovať za celkom zjavne neodôvodnené, či právne nekonformné. Vysvetlil prečo sa nezaoberal ďalšími navrhnutými dôkazmi. Napokon treba dodať, že posudzovanie vykonávania dôkazov v prvoinštančnom a dovolacom konaní je vecou dovolacieho súdu.

10. Odvolací súd, ktorý potvrdil prvostupňový rozsudok, najskôr poukázal na správne skutkové a právne závery prvostupňového súdu, na ktoré odkázal (§ 387 ods. 2 CSP). Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu.

11. Dovolací súd teda existenciu vady konania podľa § 420 písm. f) CSP nezistil.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené preto dovolanie žalobkyne ako procesne neprípustné podľa § 447 písm. c) CSP odmietol.

13. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.